Ч. 123. Неділя 3 (16) червня 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К.	4·80
на пів року „	2·40
на чверть року „	1·20
місячно . . „	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К.	10·80
на пів року „	5·40
на чверть року „	2·70
місячно . . „	—·90

Поодиноке число 6 с

Є. В. Цїсар в Празї.

Вчера о год. 9 рано виїхав Цїсар з Градчина і удав ся на відкритє нового моста ім. Цїсаря Франца на Велтаві. Погода була дуже хороша. На площи перед мостом уставлено для Монарха палатку. Найвисші достойники і члени аристократиї утворили шпалїр, дожидаючи приїзду Монарха. На коротко перед прибутєм Цїсаря приїхав в ґалевій кариті князь кардинал ґр. Скрбеньский, котрий повитав Монарха промовою по чески і скінчив просьбою, аби Монарх зволив віддати міст до публичного ужитку і приймив на память опис будови того моста. Кардинал закінчив промову окликом „Слава“ в честь Цїсаря, а той оклик повторили зібрані з одушевленєм. Товариство співацке Hlahol відсьпівало з черги народний гимн. — Відтак промовив бурмістр Срб, на що Є. В. Цїсар відповів по чески і по нїмецки, заявляючи, що радо виповняє просьбу і віддає той міст до публичного ужитку. Міст той причинить ся певно до дальшого розвитку Праги.

Серед нових окликів „Слава“ удав ся Цїсар на міст, аби его перейти і в тій хвили музики заграли народний гимн. Одушевленим окликам „Слава“ не було кінця.

Відтак розмавляв Цїсар з присутними особами, з архітектом, котрий вибудував міст і серед окликів населення удав ся на замок Градчин, де перед полуднем уділяв загальних авдиєнций.

По полудни оглядав Цїсар передмістя Праги. О годинї 2-ій виїхав разом з дружиною з Градчина і удав ся насамперед до Старого міста. Звідтам поїхав Монарх до Жижкова і оглядав тамошний ювилейний костел. Вкінци оглянув Цїсар Карлин і повернув до Градчина, де о годинї 6-ій відбув ся ґалевий обід.

Перед год. 8 удав ся Цїсар витаний по дорозї тисячними товпами народу до хорошо прибраного театру нїмецкого. Там повитали Цїсаря намістник, маршалок, інтендант театру Урбан, президент нїмецкого товариства театрального Освальд Тун-Сальма, посол Ріхтер і директор театру Найман. З хвилею появи Цїсаря в льожи, публика встала з місць і підносила оклики в честь Монарха а музика відограла народний гимн. Цїсар покликав до своєї льожи п. Освальда Туна-Сальма; крім того сиділи в цїсарскій льожи намістник, маршалок і комендант корпусу. Др. Кербер сидів в льожи намістника. На представленю були також міністри Гартель і Резек, президент палати панів кн. Віндишґрец, віцепрезидент палати послів Праде, посли до ради державної і до сойму, нїмецкі і чеські начальники властий і ин. О годинї $9^1/_2$ Цїсар вернув до замку на Градчинї. Місто були ілюміноване, особливо хорошо виглядав триумфальний лук на новім мості.

Новинки.

Львів дня 15 го червня 1901.

— **Почетне горожаньство** надала рада міста Нового Санча С. Е. п. Намістникови гр. Льву Пінїньскому.

— **Перше засїданє галицкого Сойму** відбуде ся в понедїлок дня 17-го с. м. о 10-ій годинї рано. На дневнім порядку есть 80 справ; між тими 62 справоздань краєвого видїлу, котрі будуть реферувати члени видїлу пп. Вайгінґер, Верещиньский, Опипкевич, Домбский і Савчак, дальше 15 справ митничих і консумцийних оплат і перше читанє трех самостійних внесень.

— **Сільне бюро краєвого видїлу** значно розширило круг свого дїланя. Тепер замість 4.500 розпоряджає оно 4.800 вагонами соли. Продукцию камінної соли піднесено до 1.000 вагонів, соли для худоби до 400, а каїніту до 800 вагонів. Справозданє краєвого видїлу зазначує, що контингент соли ще за малий, так, що аби відповісти запотребованю, краєвий видїл мусить набувати сіль з поза контингенту — при чім міністерство скарбу не робить ему ніякої полекші. Бюро мало полагодити дві головні справи: побудувати млин до меленя соли і полагодити справу опакованя соли в папір. Будову млина розпочато в минувшім роцї в Бохнї і поставлено его коштом 24.000 корон. Краєвий видїл надїє ся, що вложений капітал принесе відповідний дохід. Мелену сіль пакує ся в картони і тим способом запобігає ся нечесній спекуляциї посередників. Пачка соли важить 1 клґ. На опакованю буде зазначено, що в пачцї містить ся сіль краєвого видїлу, щоби тим способом відріжнити еї від соли конкуренцийної. — Сільний фонд виносить в доходах 587.099 кор. 21 сот., а в видатках 408.839 кор. 10 сот. Надвижку 178.260 кор. 11 сот. роздїлено на фонд соли резервовий і емеритальний.

— **Почтові складницї** (Postablage) ввійдуть в житє з днем 16-го с. м. між иншими в отсих місцевостях: в Бонковичах коло Хирова, в Качанівцї скалатского повіта, в Альбиговій ланцутского

ЗОЛОТА ІНДИЯ.

(З ческого — Ал. Мрштика.)

(Конець).

Утомлений задержав ся, напив ся трохи пива і повісив голову. Его повага не так походила від настрою, як радше від утоми. Впрочім его вже то не тішило. Вчера гуляв з охоти, нинї вже лиш з якоїсь внутрішної потреби, із туги за чимсь веселїйшим, як то, що лишило ся в его души. Валець, чардаш, були послїдним вибухом его веселого настрою, послїдним злоком здорового вина, а коли він випив аж до дна, почув гірку заправу.

Ух! — він затряс ся на лавцї і стиснув всї члени, немов би змерз. — Цїлий зіпрів, і по плечах перебіг ему мороз від мокрої сорочки.

Нинї лучило ся перший раз, що посеред веселої забави найшли на него поважнїйші гадки.

Тимчасом музики покріпляли ся, а молодїж осталo грала в карти.

— Грати! — заричав нараз Ворачек з свого кута, очи вибігли ему на верх, а кулак тяжко ударив о дубовий стіл. З отвертими, напів перекривленими устами, так, що аж сьвітло сонїшне впадало до середини, постояв хвильку, відтак почав вояцку сьпіванку.

Сьпівав грубим голосом, а радше ричав, праву руку заложив за голову, уста отворив як чорну яму, замкнув напів очи, і давав собі пальцем такт.

— Чи будете сьпівати? Ах — ну!

Коршмар станув за ним, і шепнув ему до уха:

— Але що скаже на то ваша жінка, що ви тут так воюєте?

Ворачек постояв хвильку неподвижно, і поглянув на бік, немов би надумував ся і не розумів.

— Жінка? — обернув ся до коршмаря — Золота Індия! Моя жінка? — крикнув знов. — Турка не бояв ся, екзекутора не боїв ся, жида за бороду притягнув аж перед хату — в кримінал сидів, бо не бояв ся — а жінки мав би я боятп ся?

Ворачек випрямив ся — підніс пальцї як до якої ворожби, і підняв ся на пальцях.

— До грома!

Але в тій хвили перестав.

Перед ним стояла его жінка — вже не як уява его хорого мозку, — але жива, мала, груба, ще не стара, молода і не бридка, румяна на лици, і з чорним, стріпатим і грубим, як кіньска грива, волосєм. Стояла, підперши ся руками в поясі, і дивила ся здавалось спокійно на Ворачка. Але на днї широко отвертих зіниць під вузкими, чорними бровами, глубоко, глубоко — там міг би був Ворачек щось побачити, колиб взагалї сьмів поглянути в еї „циганьскі“ очи. В нїй кипіло.

— Тьфу! — було еї перше слово, і она плюнула ему перед ноги.

— Що ти менї обіцяв, як вийшов з арешту? Дїти сьвітять нагим тілом, не мають вже лаха, аби закинути на себе. — Тьфу, тьфу!

— Мовчи, бабо, мовчи! Золота Індия! — боронив ся Ворачек голосом пророка — і одним рухом руки всїх розсьмішив. Збігла ся цїла коршма.

— Ходи до дому. Положи ся і виспи ся! — сказала жінка вже спокійнїйше.

Ворачек покрутив головою.

— Не піду, жінко, не піду — роби що хочеш, а не піду, — додав напів жалїстно — Люблю тебе, поцїлую, а таки до дому не піду. — Ходи сюди, поцїлуй мене раз, а я тебе два рази, і буде згода.

Ворачек, з готовими до поцїлуя устами, заточив ся ід жінцї. Нараз роздав ся лоскіт. Музиканти почали сьміяти ся, жінка сварила. Ворачек підняв кулаки як молоти до гори. Хотів жінку бити, але заки ще спустив руки і заки запер ся ногами, лежав вже на земли, чув, як посипали ся на его голову удари, як нігтї вбили ся в его лице, і як волосє закрило ему очи. Він лиш ліктями засланяв ся, і заєдно бурмотів, держачи ся за праве ухо: Ти су...., ти су.... — але не вимовив того. З лиця потекла кров.

повіта, в Вициї золочівского повіта і в Збоїсках львівского повіта і в Фразї рогатиньского повіта.

† **Лукиян Татомир,** директор учительскої семинариї мужеской у Львові, помер вчера, дня 14 червня. в полудне. по довгії недузї, в 65-ім роцї житя. Похорон відбуде ся в недїлю о годинї 5-ій по полудни. — Покійний був честним чоловіком і приятелем молодїжи. Яко писатель був звістний з історичних і ґеоґрафічних праць, головно підручників для шкіл, хоч писав і богато инших річий.

— **В заведеню для темних у Львові** відбув ся вчера рано річний іспит учеників і учениць. Іспит розпочав ся цїлим рядом музичних продукций дуже хорошо виведених вихованцями. Відтак оглядала зібрана на іспитї публика виставу робіт жіночих і кошикарскі вироби. Всї роботи незвичайно зібраним подобали ся, а загальну похвалу викликала скорість, з якою хлопцї виплїтали ріжні кошики і плетїнки до крісел. По іспитї закупила публика за значну квоту роботи кошикарскі і ріжні предмети жіночих робіт. — Львівске заведенє для темних, то приватна інституция, що стоїть під умілою управою директора п. Апольона Юґана. В сїм роцї було в заведеню 22 хлопцїв і 16 дївчат. Нинї розїхали ся они до домів. На слїдуючий шкільний рік заведенє для темних буде містити ся в новім будинку при ул. сьв. Софії. Приходу мала дирекция в 1900 роцї 30.068 К. а розходу 25.999 корон.

— **Скаженина у псів у Львові** проявила ся в сїм місяци сильнїйше і тому маґістрат видав розпорядженє, що пси мають бути привязані і держані на ланцуху, або ведені на шнурку, а нї, то носити каганцї. Пси злосливі мають бути привязані постійно на ланцуху.

— **З Турчаньского** пишуть: Дня 4-го с. м. була в Хащові і в околици страшна злива з громами, блискавками і градом. В Хащові упав град лиш троха, але в Лопушанцї Леховій падав такий, як лїскові оріхи, лиш на щастє не довго. Отся злива наробила много шкоди, бо позносила з гір землю з бульбою, позмивала обірник, винесений з трудом на гори і позабирала містки. Від тодї вже четвертий день паде безнастанно дощ, і не знати, коли він перестане. У нас худоба страшно бідує, бо гори пусті і нема що пасти. Жита в нас красні, вівси, котрих тут много сїють, також нїчого, бульба вже місцями посходила. Капусту мало хто посадив, бо в цьвітни та в першій половинї мая такі були у нас ночами морози, що розсада померала.

— **Скритоубийство.** В Ярґорові коло Монастириск зник перед тиждени лїсний Вишневский. Перед кількома днями найдено его труп з головою пробитою кулею. Підозріне упало сейчас на богатого селянина Каспра Богусевича з Гути старої, котрий від давного часу грозив Вишневскому местию за то, що той зловивши раз Богусевича на крадежи лїсної звірини, відобрав ему рушницю. Богусевич признав ся, що застрілив Вишневского, але толкує ся, що зробив то случайно, стріляючи до звірини. Богусевича увязнено.

— **Процес о спроневіренє.** Перед звичайним трибуналом карним у Львові веде ся розправа против Феликса Тумена, був. завідателя львівскої філії віденьского товариства обезпечень: „Unio catholica“, обжалованого о спроневіренє службових кавций, на загальну квоту: 14.988 К. Тумен, після акту обжалованя, перед приїздом до Львова на „директора“ філії, був неофітом. Середну школу покінчив у Львові, на політехніку ходив у Відни, але не здав всїх іспитів. Коли вступив до зелїзничої служби, приділено его до міністерства зелїзниць в ранзї адюнкта. То не шкодило ему уживати титулу інжинера, яким послугував ся все також яко завідатель філії „U. C.“ — Розправа має потревати два днї, а межи покликанними сьвідками є також бар. Кальберматтен, начальний директор „Unio catholica“ з Відня.

— **Незвичайне село.** При означеню границї межи Австриєю а Росиєю розділено село Зелену гусятиньского повіта так, що будинки і огороди найшли ся в Австриї, а орні поля і пасовиска, положені за Збручем, припали Росиї. З сего вийшли тисячні прикрости для наших селян, а справа ся вже від кільканайцяти лїт ходить від Ани до Каяфи. Дійшло вкінци тепер до того, що теперішний властитель Зеленої відмовив селянам права уживати ґрунти, положені за границею. По ріжних доходженях і переписках показало ся, що нема иншої ради, як відкупити Зелену. Видїл краєвий пропонує соймови уділити на те закупно безворотну запомогу в висоті половини тої суми, яку на тую цїль дасть державний скарб, але не висшу як 50.000 кор.

— **З Коломиї** пишуть: Вчера в тутешнім судї мала відбути ся розправа шайки злодійскої з Залуча, котра минувшого року вимордувала в Залучи жидівску родину. Тимчасом показало ся, що утїк з вязницї головний ватажко шайки Падурак, а разом з ним утїкли звістний в тутешних сторонах злодій Бандурский і обжалований о убийство двох людий в Кутах Леткий. Всї три сидїли в однїй казни і вибили отвір в стїнї під вікном, а коли над раном відійшла войскова варта і на подвірю хвилево не було нїкого, утїкли. Вислана погоня не настигла злочинцїв.

— **Нові розкопи.** Перед роком з нагоди ґіґієнічного конкурсу в Неаполи, запрошено членів зїзду до Помпеї і там, в честь конґресу, розпочато відкопувати при гостях ту часть присипаного перед двома тисячами лїт міста, де передвиджувано богаті археольоґічні здобутки. Насамперед подибано мур, покритий фресками, а дальше відслонено цїле гарне мешканє. На стїнах виднїли артистичні малюнки, а кімнати були богато умебльовані. Властителем дому був Марко Люкреций Фронтіно. Мешканє складало ся з атріюм і пятьох кімнат. В атріюм фреск представляє Астиаґеса, сина Ахілля, як его церковні слуги пробивають копіями за збещещенє сьвятинї. Другий фреск представляє „тоалету Венери“, але деякі археольоґи поясняють, що тема фреску зовсїм инша, бо на першім місци виднїє на фреску Марс, а Вулькан, муж Венери, стоїть на дальшім плянї. Крім сих двох найбільших фресків є ще кільканайцять менших. В послїднїй кімнатї найдено 5 кістяків, а один з них держав в руках срібну пушку, повну срібних гроший. — Недавно відкрито в сусїднім домі безліч срібних предметів, а між ними: чудово різьблений кітличок з ручкою, дві ложки, перстень і кілька медалів. — Археольоґи запевняють, що поза мурами міста Помпеї відкриють ще цїлі скарби для археольоґії, може навіть більші чим в сусїднім Боско Реалє або в Боско Трікасе.

Господарство, промисл і торговля.

— **В Товаристві взаїмних обезпечень „Днїстер“** прибуло в місяци маю с. р. 10.813 важних поліс на суму 10,862.491 кор. обезпеченої вартости з премією 100.297 кор. 68 сотиків.

Разом від початку року до кінця мая видано 33.782 важних поліс на суму 37,072.392 кор. з премією 324.200 кор. 10 сот.; попередного року за той сам час було 27.642 важних поліс на суму 31,384.561 кор. з премією 264.045 кор. 43 сот.; то єсть сего року о 6140 поліс а 60.154 кор. 87 сот. премії більше.

Шкід в маю прибуло 132 случаїв, більші пожари були в Олешичах (16 шкід), в Коропужи (13 шкід), в Ясеневі (9 шкід) (і в цвітни в тій самій громадї 7 шк.), в Лїсках сокальских 8 шкід, разом було від 1-го січня до 31 мая с. р. 317 шкід, з котрих 299 вже виплачено, 5 шкід находить ся в лїквідациї, а виплату 13 відшкодовань (в сумі 3785 кор.) на разі з причин правних вздержано.

Сума всїх 317 шкід разом з коштами лїквідациї виносить brutto 172.380 кор. 10 сот., з чого по потрученю части реасекурованої лишаєсь на власний рахунок 83.974 кор. 11 сот. Попередного року за той сам час було 267 шкід на суму 141.442 кор. (на власний рахунок 71.400 кор.) т. є. сего року було о 50 шкід

Задзвонили саме на полудне!

Люди за столами повставали, хрестили ся і молили. В тій хвили завмерло всьо в сьвятій поетичній тишинї. Люди шептали свої молитви і дивили ся у вікно. Дощ перестав падати, небо почало прояснювати ся.

Дзвін своїми тяжкими, лунаючими ударами потрясав очищеним воздухом, двох селян з відкритими головами переходило болотнисту улицю.

Полудневе дзвоненє пролунало.

Всї пожелали собі доброго апетиту і розійшли ся.

Між тим як Ворачек сварив ся, завела его жінка до дому і поклала в древітни на кукурузяне листє. Жалував ся на біль: — жінка розбила ему голову.

Спав цїле пополудне. Пробудившись обмив з лиця засохлу кров і пішов — до жида.

Там сидїв при столї перед своєю склянкою і курив люльку на короткім цибуху.

Вже не був веселий. Тяжкий смуток пробивав ся з его неспокійних очий. Сумно розглядав ся довкола себе, немов би кого глядав і не міг его найти.

— Чи то житє? Золота Індия! — Добру радість має чоловік на сьвітї! — Пес нехай таке терпить, але не...

Не висказав того — але випив.

Его лиця були напухлі від побоїв, очи блудно глядїли перед себе а ліва долоня судорожно стискала склянку...

О одинайцятій пішов заточуючись до дому. — Той сам настрій, що напав его рано, пригнітав его тепер з подвійною силою — махнув рукою немов би в своїй зневірі хотів кинути всім о землю...

Не пішов до комнати. Сїв під шопою і так хвильку сидїв. Думав і воркотїв. Часами зітхав і ховав лице в сухе кукурузяне листє.

— Нї, нї, то ніяке житє!

По хвили встав, здоймив ремінь, зробив сильку і завісив еї немов би для забавки на платві, що виставала над ним з муру. Відтак знов сїв і задумав ся.

— Чого мене тут? Лїпше не буде, а гірше...

Підняв ся рішучо, опер ся о мур і заложив на шию сильку.

— То значить жити? — Але нї!

Ще надумував ся.

— Не повішу ся! Ти стерво, будеш знати.

Хотів виймити голову з сильки і піднести ся.

Але в тій хвили посховзнулась ему нога на гладкім листку кукурузи і Ворачек упав. Силька затягнула ся, Ворачек замахав руками довкола себе, вхопив ся за щілину в мурі і хвильку держав ся. Але мур з непаленої цегли викрушив ся і Ворачек другий раз упав.

Тепер вже не підніс ся. Не мав сили. Ворачек почав тратити сьвідомість. За хвилю захарчав.

Золота Індия!

МАТИ.

(З росийского — Максима Ґоркого).

Я мав одного приятеля. „Господи, згаси его душу“. Бо чого та огненна душа має тлїти серед вічних ледів там, де она тепер перебуває?

— Згаси, Господи, его душу! Бо нї сьвітло не озарить пітьми півночи, від еї огня не розтануть вічні снїжні пустинї анї не розійдуть ся тяжкі мраки туги і самоти.

Я мав одного приятеля і він був ще молодий, коли постигло его нещастє. Я саме дожидав его відвидин, але що він був одним з тих, котрі уміють ходити лиш простими дорогами, то й зайшов простою дорогою там, де тепер сидить і звідки нїколи не верне...

Мій приятель мав матір, шістьдесять трилїтну старушку, на котру вже смерть за дверми чатувала. Одного і того самого дня одержав я вість о тім, що приключило ся мому приятелеви і лист від его матери, котра доносила менї, що еї син вибирає ся мене відвідати. Поручала моїй опіцї его душу і тіло, відтак питала чи він вже приїхав, чи здоров і як нам всїм поводить ся. Коли я той лист читав, стояла менї перед очима мала, марна, недужа женщина. Я бачив еї лагідний, погаслий по-

по 30 938 кор. 10 сотиків виплачених відшкодовань більше.

При відновленю поліс по конець мая с. р. зараховано членам титулом 8% звороту, квоту 20.921 кор. 31 сот.

Фонд резервовий з днем 31 мая с. р. виносить 338.301 кор. 45 сот.

— **Рахунок товариства взаїмного кредиту „Дністер"** у Львові, стоваришеня зареєстрованого з обмеж. порукою, за місяць май 1901.

I. Стан довжний:

по розділеню зиску за рік 1900.

	Кор. с.	Кор. с.
1. Уділи членів.		76.839 05
2. Фонд резервовий . . .		8.213 72
3. Специяльна резерва страт .		1.110 13
4. Вкладки щадничі:		
а) стан на початку мая 1901. . .	873.004 30	
б) вложило в маю 134 сторін .	42.848 —	
разом .	915.852 30	
в) виняло в маю 87 сторін . .	43.626 71	
Позістає з кінцем мая . . .		872.225 59
5. Сальдо процентів (побраних) .		33,297 62
6. Непідията дивіденда за р. 1897, 1898 1899 і 1900 . . .		4.380 17
7. Кошти спору		606 22
8. З рахунку ріжних сторін .		436 96
9. Резерва на оплаченє податку за р. 1900		600 —
10. Рахунок зиску за рік 1900 .		— —
Сума .		997.709 46

II. Стан чинний:

	Кор. с.	Кор. с.
1. Позички уділені па скрипти і векслї:		
а) стан на початку місяця мая . .	786.976·07	
б) уділено в маю позичок на суму .	22.650·—	
разом .	809.626·07	
в) сплачено в маю р. 1901	22.018·02	
Стан з кінцем мая . . .		787.608 05
2. Готівка в касї з днем 31 мая		829 18
3. Цінні папери фонду резервового		4.935 —
4. „ „ инші . . .		74.297 —
5. В щадници почтовій (обор. чек.)		3.005 88
6. В инших товариствах і банках		62.343 29
7. Рахунок біжучий в Тов. вз. об. „Дністер"		59.200 —
8. Сальдо коштів адміністрациї .		5491 06
Сума .		997.709 46

Членів прибуло 28, з 40 уділами, убуло 14, остає з кінцем мая 901, всіх членів 1.915. з 1994 декларованими уділами в сумі 99.700 К. — сот.

Стопа процентова від вкладок 4 процент, від позичок уділюваних з провізиєю на кошти адміністрациї $6^1/_2$%.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Після оповіщеня, уміщеного в „Gazet-ї Lwowsk-ій", має роздати ся виконанє робіт земних і будинків на части шляху „Львів-Самбір зелїзниці „Львів-Самбір-галицко-угорска-границя, котрої будова в дорозі закона має бути забезпечена. Оферти треба внести найпізнїйше до 10-ого липня 1901, 12-ої години в полуднє, безпосередно до ц. к. Міністерства зелїзничого у Відни. Условя і инші дотичні документи можна переглянути в ц. к. Міністерстві зелїзничім, 18 департамент, або в Заряді будови: Львів II.

— Рух льокальний. (Додаток II. до тарифи для перевозу осіб, пакунків подорожних, посилок експресових і псів). З днем 15. червня 1901, входить в житє додаток II до повисшої, від дня 1-го жовтня 1900 обовязуючої тарифи (часть II). Зміст: Доповненє і зміни тарифи головної. Ціна 10 сотиків.

— Румуньско-німецкий звязок зелїзничий. (Рух з полудневою Німеччиною). З днем 1-ого липня 1901, увійде в житє додаток II.

— Рух товаровий поміж Румунією, стациєю Ліндав і Форарльберґом. З днем 1 липня 1901, увійде в житє додаток II. до повисшої тарифи.

— Дня 2. червня с. р. передано до публичного ужитку зелїзницю льокальну: Найгоф-Весеріц, зі стациями: Найгоф, Тріїст, Зебав, Константінбад і Весеріц, як також перестанками: Мальовіць і Страгоф. Стациї отворено для руху загального, з тим обмеженєм, що стация Тріїст, аж до викінченя дороги доїздової, служить тепер тільки для руху особового і пакункового. Перестанок Мальовіц уряджено для руху особового, обмеженого руху пакункового, і для перевозу товарів в цїловозових наборах, а перестанок Страгоф тільки для руху особового і обмеженого пакункового. Перевіз вибухових товарів єсть заборонений.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 15 червня. Pol. Corr доносить з Риму, що роблять там приготовленя до обходу 20-лїтного ювілею вступленя папи на престол. Той ювілей припадає на 20 лютого 1902 р.

Берлин 15 червня. Вість подана берлиньскими часописями, що цар прибуде на маневри до Гданьска здає ся потвердить ся. Урядово в Петербурзї того ще не оголошено. Цар прибуде на маневри до Гданьска на умисне запрошенє цїсаря Вільгельма.

Париж 15 червня. Вчера о годині 11 перед полуднем лучила ся в фабрицї набоїв в Іси під Парижем страшна катастрофа в хвили коли робітники мали виходити з фабрики. З незвістної причини вибухли пальні матеріяли. Від вибуху завалила ся часть фабрики. Досп найдено 15 трупів, а 18 робітників єсть тяжко ранених.

Петербург 15 червня. „Русскій Лїсток" доносить з Берлина, що цїсар Вільгельм вибирає ся сего року на великі маневри в Росиї, які відбудуть ся в Королївстві польскім.

Брукселя 15 червня. Часописи доносять, що Крігер порозуміває ся безнастанно з Ботою шифрованими депешами.

Кольонїя 15 червня. Kölnische Zeitung доносить з Брукселї, що серед перебуваючих в Европі Бурів проявляє ся мирний настрій, з котрим однако Крігер і Лейдс не хотять згодити ся. Велику вагу приписують розмові жінки Боти з Крігером. Она має предложити дуже користні условя для Бурів на случай, коли би схотїли заключити мир.

Надіслане.

— **30.000 корон** виносить головна виграна льотерії „CONCORDIA". Звертаємо увагу наших поваж. читачів, що тягненє відбуде ся невідклично **25-го червня 1901**.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **„З живого і мертвого"** новелї Евгена Мандичевского, дістати можна в руских книгарнях і у автора: площа Академична ч. 4 II. поверх, по цїнї 1 Кор. за брошур. і 1 К. 30 с. за оправлену книжочку.

гляд, з котрого говорила безмежна любов до сина і менї прийшло на гадку, що память о нїм і журба о єго щастє становлять одинокий зміст єї бідного, погасаючого житя.

Мав я їй виявити правду?...

...Єсть правда, яка чоловікови необходимо потрібна. Именно та, що з єго душі проганяє всяку нечистоту, своєю полуміниою випалює до нащадку всьо плюгаве і мерзке. До тої правди кличу: Витай!

Але є ще инша, що паде на голову наче тяжкий камінь і ломить та убиває в нас охоту і можливість житя.

Колиб я доніс матери, що єї син пропав на віки, то в найлучшім случаю убив би єї на місци. Але коли она не умре, коли она під вагою тої страшенної вісти не зломить ся? Коли в ній лиш то, що творить суть і єство єї житя заумре а невилїчима туга затроїть на все решту єї днів?...

Атже она половину свого житя коштом великаньских жертв і трудів стерегла свого сина перед всїм злом. А нинї, на порозі смерти малаж би она бути позбавлена радістної і гордої певности, що єї син в розцьвітї сил не потребує вже нїякої опіки, і від тепер сам може бороти ся і побідити? І їй, що сьвято вірила в єго побіду, мав я кинути в лице дикі слова: „Твій син пропав?"

Нї. Я волів говорити неправду.

І наслїдуючи письмо мого приятеля посилав я їй лист за листом, а кождий зачинав ся словами: „Дорога, улюблена мамо!" Она відповідала менї нїжно і сердечно та просила, аби я богато річий вистерігав ся. Доказувала менї конечність теплої одежи вимовою ревнівно як та, яку Люгер розвивав при бороненю своїх наук.

А я, говорячи до неї голосом єї сина, доносив їй, який я здоровий і щасливий, як менї добре веде ся, описував їй мої успіхи в житю і в товаристві, слухав всїх єї упімнень і рад і она відписувала менї з одушевленєм:

— Мій дорогий, одинокий хлопче! Нїколи не був ти для мене такий отвертий і сердечний, такий нїжний як тепер в твоїх листах. Нехай тебе Бог благословить за чистоту твого серця, що озаряє конець мого житя....

Я знов напружав цїлу мою уяву, аби підбирати найнїжнїйші слова і найкрасші краски якими я малював образи мого щастя. Я писав їй як миле менї житє, що маю таку добру, сьвяту, улюблену матір.

А она відповідала менї:

— Щастє умирати, коли має ся такого доброго, хорошого і щасливого сина.

І она умерла з вірою в щастє своєї дитини саме в хвили, коли єї син відпочивав в якійсь тюрмі по цїлоденнім поході, в далекій дорозі на півнїч, звідки нема вже нїякого повороту.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЄРА у Львові

при ул. Краківскій ч. 9 продає вино шампаньске Йосифа Терлєй і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC“ по дуже приступних цінах.

Тягнене . . . .
- - - невідклично 25-го червня 1901

Передпослідний тиждень!
Головна виграна 30.000 Кор. вартости

Льоси Конкордія по 1 кор. поручають: М. Йонаш, Віктор Хаєс і Сп-а, Кіц і Штоф, М. Клярфельд, М. Файгенбавм, Сокаль і Лїлїен, Самуелї і Ляндав, Авг. Шеленберг.

„Fotografische Mittheilungen“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениґів. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

РІПА ПАШНА

стернянка (Stoppelrübensamen) насїнє сьвіже і певне, власної збірки літр 2 Кор. поручає

Й. БУЛЬСЕВИЧ в Бохни.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

ЛЮБІНЬ

Купелї сїрчані недалеко Львова.

Найсильнїйші води сїрчані на суши европейскій. Купелї болотні. Лїченє електричностию, масажем, інгаляциєю. Купелї річні. Для потрібуючих водного лїченя ново устроєний відділ гидропатичний, остаючий під управою фаховою. Лїчить ся з незвичайним успіхом ревматизм, опухлини по звихненях і зломанях, золзи, спізнені прояви кили, товстість, недуги жіночі, задавнені затроєня металїчні, всякі недуги шкіри. Двох лїкарів, аптика, почта і телеграф в місци. Доїзд: Фіякер з Городка до Любіня 3 К.; віз почтовий зі Львова 1 К. 50 с. На жаданє висилає Дирекция проспекти оплатно. **Відкритє сезону 20-го мая.** В першім сезонї о 30% дешевше. Лїкар заведеня: др. Володислав Крупиньский.

Дуже величавий образ комнатний представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Єзерским в природних красках. Величина образа 55×65 цтм. Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою. Набути можна у

Антона Хойнацкого Львів, ул. Руска ч. 3.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениг. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Газети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий приймає виключно лиш ново отворена „Агенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Агенция ся приймає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)